

**Vereiniging Prodifarma και λοιποί
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

« Ανταγωνισμός — Omni-Partijen Akkoord —
Παραδεκτό της προσφυγής — Φύση της προσβαλλομένης πράξεως »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 1990 844

Περίληψη της απόφασης

Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής — Έγγραφο το οποίο απηύθυνε μέλος της Επιτροπής σε κράτος μέλος και με το οποίο διατύπωνε γνώμη ως προς το αν μια συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων συμβιβάζεται με τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης — Ψλλειψη δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων — Δεν αποτελεί πράξη κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως — Λήψη υπόψη του εγγράφου από το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται για τη λήψη εθνικών μέτρων — Δεν ασκεί επιρροή (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 5, 85 και 173· κανονισμός του Συμβουλίου αριθ. 17)

Δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πράξη που μπορεί να είναι αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης έγγραφο, απευθυνθέν στις αρχές κράτους μέλους από μέλος της Επιτροπής, το οποίο — χωρίς να δημιουργεί δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα παρόμοια με αυτά που προκύπτουν από απόφαση με την οποία χορηγείται απαλλαγή, απόφαση με την οποία θεσπίζονται προσωρινά μέτρα ή από αίτηση παροχής πληροφοριών — αντικατοπτρίζει απλώς την πρώτη εκτίμηση, από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων ενόψει του άρθρου 85 της Συνθήκης και περιορίζεται στο να προτείνει τροποποιήσεις της συμφωνίας, ενώ, άλλωστε, γίνεται ρητή επιφύλαξη των διαδικαστικών δικαιωμάτων των συμβαλλο-

μένων μερών στη συμφωνία και του υποβαλόντος καταγγελία κατά της συμφωνίας.

Το γεγονός ότι το εν λόγω έγγραφο οδήγησε τις εθνικές αρχές-αποδέκτες του εγγράφου να θεσπίσουν μέτρα εσωτερικού δικαίου δεν μεταβάλλει τη φύση του. Πράγματι, όσον αφορά τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετήσουν οι εθνικές αρχές σχετικά με τη συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων εμπλπτουσα στο άρθρο 85 της Συνθήκης, η Επιτροπή δεν έχει καμιά αρμοδιότητα βάσει του άρθρου αυτού ή του κανονισμού 17, αλλ' ούτε και βάσει του άρθρου 5 της Συνθήκης, να απευθύνει σε κράτος μέλος απόφαση δεσμευτικού χαρακτήρα.